

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 469/2025-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Petra Molnára a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Vierou Strakovou, Námestie legionárov 5, Prešov, proti uzneseniu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Svk/36/2024 z 29. januára 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a napadnuté konanie

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 28. mája 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd napadnutým uznesením všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil najvyššiemu správneému súdu na ďalšie konanie.
2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa správnu žalobou podanou na Správnom súde v Košiciach domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného Centra právnej pomoci, Kancelárie Prešov (ďalej len „centrum“) č. KaPO-81093/15343/2023-81460/2023 z 13. júla 2023, ktorým centrum zastavilo konanie o nároku sťažovateľa na poskytnutie právnej pomoci podľa § 30 ods. 1 písm. i) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov z dôvodu, že v tej istej veci (právná pomoc pri podaní dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 9Co/84/2022-284 z 19. januára 2023) sa už právoplatne rozhodlo.
3. Správny súd túto žalobu uznesením č. k. 2S/32/2023-145 zo 16. mája 2024 odmietol ako neprípustnú podľa § 98 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) v spojitosti s § 7 písm. a) SSP a poukazom na to, že sťažovateľ nevyčerpal riadny opravný prostriedok – odvolanie proti rozhodnutiu centra (administratívneho orgánu prvého stupňa), na ktorý bol oprávnený.

4. Sťažovateľ bez právneho zastúpenia podal proti tomuto uzneseniu kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g), h), i) a j) SSP. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uviedol, že obsahové zdôvodnenie spomínaných dôvodov kasačnému súdu dodatočne doloží, keďže do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti sa mu nepodarilo zabezpečiť kvalifikované právne služby niektorého z advokátov.

5. Najvyšší správny súd napadnutým uznesením kasačnú sťažnosť sťažovateľa procesne odmietol podľa § 459 písm. e) SSP z dôvodu nedostatku obsahových náležitostí. V odôvodnení uviedol, že kasačná sťažnosť sťažovateľa bola odôvodnená len odkazom na § 440 ods. 1 písm. g), h), i) aj) SSP a obsahovala sťažnostný návrh na zrušenie napadnutého uznesenia. Absentovalo v nej náležité vymedzenie a odôvodnenie sťažnostných bodov (čo sťažovateľ spochybňuje, vymedzenie právneho posúdenia, ktoré považuje za nesprávne, a v čom má spočívať jeho nesprávnosť). Najvyšší správny súd poukázal na § 450 ods. 1 SSP, z ktorého vyplýva, že správny súd sťažovateľa nevyzýva na doplnenie obsahových náležitostí kasačnej sťažnosti; vyzýva ho len na odstránenie nedostatku právneho zastúpenia, ak sťažovateľ nebol riadne o povinnom zastúpení poučený. Uvedené sa však nevzťahuje na posudzovaný prípad, pre ktorý platí výnimka z obligatórneho zastúpenia advokátom podľa § 449 ods. 2 písm. c) SSP, keďže žalovaným je Centrum právnej pomoci. Sťažovateľ bol o obsahových náležitostiach kasačnej sťažnosti riadne poučený v uznesení správneho súdu. Z obsahu kasačnej sťažnosti je zrejmé, že aj sťažovateľ si bol sám vedomý potreby konkretizácie kasačných dôvodov, keď uviedol, že dôvody kasačnej sťažnosti doplní do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti, čo však neurobil.

6. Sťažovateľ ústavnou sťažnosťou namieta nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia, pretože podľa svojho presvedčenia kasačnú sťažnosť riadne odôvodnil po obsahovej stránke, keď uviedol všetky potrebné skutočnosti. V kasačnej sťažnosti namietal, že mu nebol pridelený advokát, ktorý mu mal byť pridelený, aj keď ide o výnimku z obligatórneho zastúpenia advokátom. Pre účinnú obranu bolo ustanovenie advokáta nevyhnutné. Celé konanie je zamerané na formálne nedostatky a nerieši sa podstata veci. Sťažovateľ ďalej uviedol: „*V tejto časti ohľadne neustanovenia advokáta považujem rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky za nepreskúmateľné. Týmito vyššie uvedenými argumentami sa správne súdy vrátane Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky vôbec nezaoberali... V celom konaní pred Správnym súdom v Košiciach ani pred Najvyšším správnym súdom Slovenskej republiky som nebol vypočutý, aj keď som to súdom navrhoval – porušenie práva na spravodlivý proces.*“

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou sťažnosti je námietka nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia najvyššieho správneho súdu pre nedostatok dôvodov, najmä pokiaľ ide o právne zastúpenie sťažovateľa v konaní o kasačnej sťažnosti. Sťažovateľ tiež namieta meritórne neprejednanie svojej správnej žaloby.

8. Úlohou ústavného súdu nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Do právomoci ústavného súdu v konaní podľa čl. 127 ústavy však patrí kontrola zlučiteľnosti účinkov interpretácie a aplikácie právnych noriem súdmi s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Skutkové

a právne závery súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody ústavne relevantnej intenzity.

9. Ústavný súd v prejednávanej veci nezistil taký výklad a aplikáciu relevantných právnych ustanovení, ktorých účinky by boli nezlučiteľné s označenými právami sťažovateľa alebo ktoré by popierali samotný obsah a zmysel aplikovaných noriem. Ústavný súd považuje najvyšším správny súdom poskytnuté posúdenie splnenia procesných podmienok konania, za ktorých môže pristúpiť k meritornému prieskumu veci, za ústavne akceptovateľné. Sťažovateľ k ústavnej sťažnosti nepriložil kasačnú sťažnosť, preto o jej obsahu môže ústavný súd usudzovať len na základe obsahu napadnutého uznesenia najvyššieho správneho súdu. Z neho nevyplýva, že by v kasačnej sťažnosti žiadal o ustanovenie právneho zástupcu a o takej žiadosti najvyšší správny súd ani nerozhodol výrokom. Je zrejmé, že sťažovateľ poukazoval na to, že doplní náležitosti kasačnej sťažnosti a že sa pokúša získať právne zastúpenie advokátom. V lehote určenej na podanie kasačnej sťažnosti však zákonom predpísané náležitosti, a to skutkovú a právnu argumentáciu (sťažnostné body), nedoplnil. Kasačný súd je viazaný rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti a z dôvodu absencie podstatných náležitostí, ktorá znemožňuje meritorný prieskum uznesenia správneho súdu, kasačnú sťažnosť sťažovateľa odmietol v súlade s procesnoprávnou úpravou o kasačnom konaní. Ústavný súd preto pnutie s označenými právami sťažovateľa nezistil.

10. Pokiaľ sťažovateľ namieta, že ani jeden zo správnych súdov sa nezaoberal meritom veci, k tomu ústavný súd dodáva, že splnenie procesných podmienok konania je predpokladom na pristúpenie k meritornému prieskumu zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu (vrátane účasti na pojednávaní sťažovateľa). V prípade správneho súdu bola správna žaloba neprípustná pre nevyčerpanie riadneho opravného prostriedku proti uzneseniu centra a v prípade kasačného konania sťažovateľ neuviedol zákonom predpísané náležitosti kasačnej sťažnosti. Oba procesné nedostatky sú takej povahy, že bránia vecnému prejednávaniu žaloby, resp. kasačnej sťažnosti. Procesný postup všeobecných súdov v súlade s procesným právom nemožno považovať za porušovanie základných práv sťažovateľa.

11. Z uvedených dôvodov ústavný súd konštatuje, že medzi napadnutým uznesením najvyššieho správneho súdu a označenými základnými právami sťažovateľa nezistil takú príčinnú súvislosť, ktorá by signalizovala možnosť vyslovenia ich porušenia po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie, a preto odmietol ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. septembra 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu